

ЛАТЕНТНІСТЬ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ЖИТТЯ ТА ЗДОРОВ'Я ОСОБИ, ЩО ВЧИНЯЮТЬСЯ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ

Войцеховський Богдан Олександрович,

аспірант кафедри кримінології

та кримінально-виконавчого права,

Національний юридичний університет

імені Ярослава Мудрого,

Україна, м. Харків

e-mail: denny19.97@ukr.net

ORCID 0000-0002-6872-5679

Розглянуто латентність злочинів проти життя та здоров'я особи із застосуванням вогнепальної зброї, визначено її обсяги та запропоновано методи попередження латентизації.

Ключові слова: латентна злочинність; вогнепальна зброя; насильницькі злочини; злочини проти життя та здоров'я.

Вступ. Відповідно до ст. 3 Конституції України життя є найвищою соціальною цінністю. Відтак і насильницькі посягання обґрунтовано вважаються виключно небезпечними. Тим більше небезпечними є злочинні дії з використанням вогнепальної зброї, застосування якої значною мірою мінімізує опір жертви та підвищує ймовірність летальних наслідків. Латентизація ж таких правопорушень посилює їх негативні наслідки відсутністю своєчасної допомоги потерпілим і безкарністю винних осіб.

Тож запобігання латентизації злочинності є одним із першочергових завдань правоохоронців, а дослідження латентних злочинів проти життя та здоров'я особи із застосуванням вогнепальної зброї залишається актуальним завданням кримінології.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження латентної злочинності має давню історію. Проблемам латентизації злочинів взагалі та їх окремих видів ще за радянських часів присвятили свої праці Р. М. Акутаєв (R. M. Akutaiev), М. М. Бабаєв (M. M. Babaiev), Г. І. Забрянський

(Н. І. Zabrianskyi), А. А. Конєв (А. А. Koniev), О. М. Ларін (О. М. Larin), О. С. Шляпочников (О. S. Shliapochnikov).

Вітчизняні ж науковці приділяють свою увагу особливостям латентизації злочинів у сучасних умовах незалежної України. Так, В. Ф. Оболенцев (V. F. Obolentsev) запропонував кримінологічне визначення поняття латентної злочинності, встановив причини цього явища, окреслив його кількісно-якісну характеристику, класифікував латентні злочини, дослідив способи їх виявлення, визначив негативні наслідки та запропонував способи скорочення латентизації. Окрему увагу науковець приділив латентності злочинів проти життя та здоров'я, що вчиняються з використанням вогнепальної зброї [1].

У свою чергу О. І. Саско (О. І. Sasko) визначила чинники латентності злочинів, а також запропонувала способи їх нейтралізації [2]. І. В. Однолько (I. V. Odnolko) окреслила групу найбільш латентних злочинів та запропонувала заходи щодо їх запобігання [3].

О. М. Гумін (О. М. Humin) та І. М. Зубач (I. M. Zubach), досліджуючи стан латентної злочинності, дійшли висновку про відсутність ефективної діяльності щодо попередження невиявленої (латентної) насильницької злочинності в Україні [4]. Є. В. Кізіменко (Ye. V. Kizimenko) розкрив зміст основних факторів, що детермінують існування природної, штучної та суміжної латентності незаконного поводження зі зброєю, бойовими припасами та вибуховими речовинами. Зокрема він зазначив, що цей вид злочинів належить до посягань із високим рівнем латентності [5].

Таким чином, вітчизняні фахівці вже мають суттєвий досвід дослідження проблем латентної злочинності. Втім, латентності злочинів проти життя та здоров'я особи, вчинених із застосуванням вогнепальної зброї, українськими науковцями ґрунтовно досліджено не було.

Мета статті – дослідити латентизацію злочинів проти життя та здоров'я осіб в Україні, вчинених із застосуванням вогнепальної зброї; **завдання** – оцінити поширеність, визначити причини та заходи запобігання латентності цього виду посягань.

Виклад основного матеріалу. Поняття – це форма мислення, що окреслює предмети, явища процеси в їх найбільш суттєвих ознаках. Завдяки поняттям ми відображаємо у своїй свідомості оточуючу дійсність, розрізняємо елементи буття і маємо можливість здійснювати логічні операції.

Визначення ж будь-якого поняття є настільки ж значущим, наскільки ж і складним завданням. Ця процедура потребує змістовного розуміння досліджуваного об'єкта та виокремлення його унікальних властивостей. Тож не дивно, що дискусія науковців щодо визначення поняття латентної злочинності триває й до цього часу. Головною проблемою, яка дискутується, є термін латентності вчиненого посягання, тобто – до якого моменту злочин може вважатися латентним.

З цього приводу наприкінці минулого століття у радянській кримінології було запропоновано підхід, відповідно до якого латентна злочинність розумілась у кримінологічному, процесуальному та криміналістичному аспектах, виділяючи в них різні моменти припинення латентності [1, с. 6–7].

Латентну злочинність у криміналістичному аспекті вбачали як сукупність не виявлених і не розкритих уповноваженими державними органами злочинів.

У процесуальному аспекті її характеризували як сукупність злочинів, вчинення яких не спричинило юридичних наслідків – порушення і вирішення справи в порядку кримінального судочинства.

У кримінологічному аспекті латентну злочинність пропонували визначати за ознакою неврахованості злочинних посягань у кримінальній статистиці.

Вочевидь у цих трьох аспектах визнаються різні обставини, з якими пов'язується закінчення періоду латентності злочинних дій. У криміналістичному аспекті – це виявлення злочину, у процесуальному – його розкриття. Кримінологічний аспект таким фактом визнає реєстрацію злочину в кримінально-правовій статистиці. Очевидним є й те, що наведені підходи зорієнтовані на проблематику відповідних наук: виявлення злочинів – у криміналістиці, процедури притягнення винних до кримінальної

відповідальності – у кримінальному процесі. Відносно кримінології мається на увазі дослідження злочинності та заходів її запобігання, що неможливо зробити без достовірних даних кримінально-статистичного обліку.

Безумовно, дослідження в межах конкретної науки мають відповідати її предмету. Тому саме орієнтація на ознаку «неврахованості» злочинних посягань у кримінальній статистиці, на нашу думку, повинна бути визнана як найбільш конструктивний підхід визначення латентної злочинності в межах кримінології.

Окрім науково-теоретичної доцільності, такий підхід можемо додатково обґрунтувати прагматичними обставинами. Статистика – це вагоме джерело пізнання закономірностей масових соціальних процесів. Законом України «Про державну статистику» [6] державна статистика визначається як централізована система збирання, опрацювання, аналізу, поширення, збереження, захисту та використання статистичної інформації. Статистичні органи забезпечують державну статистичну діяльність – сукупність дій, пов'язаних з проведенням державних статистичних спостережень та наданням інформаційних послуг, змістом яких є збирання, опрацювання, аналіз, поширення, збереження, захист та використання статистичної інформації, забезпечення її достовірності, а також удосконалення статистичної методології. Метою державної статистики є отримання всебічної та об'єктивної статистичної інформації щодо економічної, соціальної, демографічної та екологічної ситуації в Україні й забезпечення нею суспільства.

За відсутності достовірних статистичних даних розуміння загальнодержавних процесів стає хибним, а рішення, що приймаються на їх підставі, – неефективними, іноді навіть шкідливими. Якщо ж йдеться про процеси криміналізації та правоохоронну діяльність, то така проблема набуває особливого значення. Відтак саме кримінологічний аспект розуміння латентної злочинності з ознакою її неврахованості у кримінальній статистиці, на наш погляд, є найбільш конструктивним.

З огляду на це ми погоджуємося з точкою зору науковців, які розуміють

латентну злочинність як сукупність фактично вчинених, однак не виявлених або таких, що внаслідок інших певних обставин не стали відомими правоохоронним і судовим органам, злочинів, відомості про які у зв'язку з цим не знаходять відображення в офіційній кримінально-правовій статистичній звітності [1, с. 12].

Слід наголосити, що саме цей підхід поширений серед вітчизняних науковців-кримінологів. До того ж він підтримується практиками [7, с. 29]. Відповідно і ми використовуємо його у власних дослідженнях латентизації злочинів проти життя та здоров'я особи, що вчиняються із застосуванням вогнепальної зброї.

Фактори латентизації – це ті обставини, що ускладнюють або унеможливають своєчасну реакцію правоохоронців відносно вчинених злочинів. Серед таких дослідники виділяють: дії злочинця з приховування процесу посягання та його наслідків; пасивність свідків і неповідомлення компетентних органів про відомі їм посягання; нереагування правоохоронців на інформацію про правопорушення [1, с. 36–54]. На наш погляд, щодо злочинів проти життя та здоров'я осіб, які вчиняються із застосуванням вогнепальної зброї, немає підстав виключати жодну з цих обставин, хоча в різних ситуаціях їх обов'язковість відрізняється.

Водночас можна виділити й специфічні обставини, що перешкоджають латентизації згаданих злочинів.

1. Оскільки життя людини визначено найбільшою соціальною цінністю (ст. 3 Конституція України), тож це соціальне благо знаходиться під особливим захистом держави. Відповідно, значні ресурси спрямовуються на убезпечення населення від насильницьких посягань, а профілактика латентизації таких дій охоплюється компетенцією профільних підрозділів правоохоронних органів.

Зокрема, взаємодія між органами та підрозділами Національної поліції, закладами охорони здоров'я та органами прокуратури України при встановленні факту смерті людини встановлена в Порядку, затвердженому наказом МВС України, Міністерства охорони здоров'я України та Генеральної

прокуратури України від 29.09.2017 р. № 807/1193/279 [8]. Відповідно до нього у разі надходження повідомлення про факт насильницької смерті людини чи підозри на таку або встановлення таких фактів під час огляду трупа (частини трупа) людини, що померла раптово або при нез'ясованих обставинах, а також трупа невстановленої особи, на місце події виїждять слідчо-оперативна група, працівники Експертної служби МВС і судово-медичний експерт або лікар, та, за необхідності, інші спеціалісти. Про факт насильницької смерті людини невідкладно повідомляється прокурор. У таких випадках слідчий, прокурор проводять огляд місця події та трупа в порядку, передбаченому [статтями 237, 238](#) Кримінального процесуального кодексу України. Обов'язково направляють для проведення судово-медичної експертизи трупи (частини трупів) людей з ознаками насильницької смерті або підозри на таку смерть, смерть яких настала раптово або при нез'ясованих обставинах, смерть яких настала поза місцем їхнього проживання, особу яких не встановлено.

Працівники бюро судово-медичної експертизи проводять розтин трупа впродовж доби з моменту його надходження до бюро судово-медичної експертизи; надають протягом трьох діб слідчому або прокурору, який направив труп для проведення експертизи, копію лікарського свідоцтва про смерть; проводять за призначенням слідчого, прокурора судово-медичну експертизу трупа з усіма необхідними лабораторними дослідженнями та у строк не більше одного місяця складають висновок експерта; надсилають висновок експерта слідчому або прокурору, який направив труп для проведення експертизи, протягом трьох діб після його складання.

2. В аспекті запобігання латентизації важливим є особливий порядок інформування медичних закладів щодо звернень до них громадян з тілесними ушкодженнями, які мають кримінальне походження. Вогнепальна зброя – зброя, яка призначена для ураження цілей снарядами, що одержують спрямований рух у стволі (за допомогою сили тиску газів, які утворюються в результаті згоряння метального заряду) та мають достатню кінетичну енергію для ураження цілі, що знаходиться на визначеній відстані. Відтак вогнепальні

поранення є зазвичай суттєвими і задля збереження життя постраждалі мають звертатися за кваліфікованою лікарською допомогою. Звернення ж до медичних установ з високою ймовірністю обумовлює сповіщення правоохоронців про факт злочину. Відповідно до Інструкції «Про порядок обліку фактів звернення та доставлення до закладів охорони здоров'я осіб у зв'язку із заподіянням їм тілесних ушкоджень кримінального характеру та інформування про такі випадки органів і підрозділів поліції», затвердженої спільним наказом МВС та Міністерства охорони здоров'я України від 06.07.2016 р. № 612/679 [9], керівники закладів охорони здоров'я мають забезпечити:

1) повноту обліку фактів звернення та доставлення до закладів охорони здоров'я осіб у зв'язку із заподіянням їм тілесних ушкоджень кримінального характеру;

2) невідкладне інформування органів і підрозділів поліції про всі факти звернення та доставлення до закладів охорони здоров'я осіб у зв'язку із заподіянням їм тілесних ушкоджень кримінального характеру (вогнепальних, колотих, різаних, рубаних, забитих поранень), а також визначити працівників, відповідальних за цю роботу.

Відомості про факти звернення та доставлення до закладів охорони здоров'я осіб у зв'язку із заподіянням їм тілесних ушкоджень кримінального характеру записуються в Журналі обліку фактів звернення та доставлення до закладу охорони здоров'я осіб у зв'язку із заподіянням їм тілесних ушкоджень кримінального характеру та інформування про такі випадки органів та підрозділів поліції.

Задля запобігання фактів неповідомлення співробітниками медичних закладів про відомі їм випадки тілесних ушкоджень кримінального походження згаданою Інструкцією встановлений обов'язок керівників місцевих підрозділів Національної поліції організувати проведення щокварталу звірок відповідно до Інструкції про порядок ведення єдиного обліку в органах поліції заяв і повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення та інші події та аналіз їх

результатів.

3. Не менш значущим є й те, що до злочинів проти життя та здоров'я населення ставиться категорично негативно. Це, з одного боку, стимулює громадян щодо захисту власного життя, а з іншого – спонукає їх співпрацювати з правоохоронцями задля викриття вчинених посягань.

4. Специфічним фактором, який стримує латентизацію насильницьких злочинів проти життя та здоров'я особи із застосуванням вогнепальної зброї, на наш погляд, можна вважати особливий порядок обліку цих знарядь в Україні. Такі процедури регулюються Інструкцією про порядок виготовлення, придбання, зберігання, обліку, перевезення та використання вогнепальної, пневматичної, холодної й охолощеної зброї, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами не смертельної дії, та патронів до них, а також боєприпасів до зброї, основних частин зброї та вибухових матеріалів, затвердженою наказом МВС України від 21.08.1998 р. № 622 [10]. Документом встановлено, що запобігання порушенням порядку виготовлення, придбання, зберігання, обліку, охорони, перевезення та використання вогнепальної зброї, попередження випадків їх втрати, крадіжок, використання не за призначенням та з протиправною метою покладається на органи внутрішніх справ (п. 1.3). Здійснюючи дозвільну систему, органи поліції відповідно до законодавства України видають громадянам дозволи на придбання, зберігання та носіння вогнепальної мисливської зброї. Видача дозволів громадянам на придбання, зберігання та носіння зброї здійснюється після проведених з ними занять з вивчення матеріальної частини зброї, правил поводження з нею, її застосування та використання (п. 2.6). Відповідно до законодавства України органам поліції надано право оглядати зброю, пристрої та патрони до них, боєприпаси, що знаходяться у громадян, а також місця їх зберігання. На кожну особу, яка володіє вогнепальною мисливською, нагородною, заводиться особова справа. У чергових службах територіальних підрозділів поліції працівником, який здійснює дозвільну систему, ведеться

картотека, де містяться картки обліку власників мисливської вогнепальної, пневматичної зброї, а також холодної зброї. Дані з картотеки використовуються для перевірки осіб, затриманих за правопорушення, а також для інформування нарядів поліції. Працівниками чергової служби ведеться комп'ютерний облік власників зброї (п. 7.5).

Окреслюючи латентизацію насильницьких злочинів проти життя та здоров'я особи, що вчиняються в Україні із застосуванням вогнепальної зброї, маємо звернути увагу на її специфіку на територіях Донецької, Луганської області та АР Крим, що тимчасово не підконтрольні Українській державі. Як відомо, у лютому-березні 2014 р. війська Російської Федерації анексували Крим. З квітня 2014 р. розпочалася війна на сході України, за підтримки країни-агресора відбулося проголошення так званих «державних суверенітетів» «ДНР» та «ЛНР» на території частини Донецької та Луганської областей. У зв'язку з відсутністю української влади вітчизняна правоохоронна система на цих територіях не діє. І цю обставину треба визнати специфічним чинником латентизації злочинів на невідконтрольній території взагалі, і насильницьких злочинів проти життя та здоров'я особи із застосуванням вогнепальної зброї зокрема.

Оцінка ж обсягів латентизації злочинності до цього часу залишається досить складним завданням. Фахівцями визнано, що низький рівень латентності є у злочинів, приховувати які дуже складно (убивства, розбої, крадіжки); високий рівень – у злочинів, про які потерпілі зазвичай не заявляють правоохоронцям (зґвалтування), а також у так званих «злочинів без конкретних жертв» (економічних й екологічних злочинів) [11, с. 12–13]. Оцінити ж рівень латентизації досліджуваного виду посягань можна таким чином. Дослідники обґрунтовано стверджують про доволі низький рівень латентності кримінально-караного насильства [1, с. 46]. Враховуючи окреслений нами факторний комплекс і відсутність якихось специфічних чинників латентизації, ми можемо оцінити рівень латентності насильницьких посягань проти життя та здоров'я особи на підконтрольній території не більше ніж у 10 %.

З урахуванням викладеного можна окреслити й класифікаційні характеристики досліджуваного виду злочинності. Як відомо, у кримінології вже розроблено класифікацію латентних посягань залежно від рівня їх латентності. Перша група – злочини, рівень латентності яких не перевищує половини від кількості зареєстрованих (мінімальна латентність). Друга група – злочинні діяння, серед яких кількість латентних перевищує 50 %, але менше загальної чисельності зареєстрованих (середній рівень латентності). Третя група – злочини, серед яких кількість латентних перевищує кількість зареєстрованих [1, с. 73]. З урахуванням оцінки латентизації злочини проти життя та здоров'я особи, що вчиняються в Україні із застосуванням вогнепальної зброї, можемо віднести до першої класифікаційної групи.

Висновки. З огляду на велику суспільну небезпеку злочинів проти життя і здоров'я особи, вчинених із застосуванням вогнепальної зброї, питання скорочення їх латентності залишається вельми актуальним. Тому особливу увагу необхідно приділити заходам у правоохоронній та нормотворчій сферах. Позитивним видається прийняття законодавчого акта, який має врегулювати обіг зброї в Україні та створити ефективний правовий механізм виведення цих знарядь «з тіні».

Список літератури

1. Оболенцев В. Ф. Латентна злочинність: проблеми теорії та практики попередження. Харків : Видавець СПД ФО Вапнярчук Н. М., 2005. 128 с.
2. Саско О. І. Щодо поняття латентної злочинності та причин її виникнення. *Історико-правовий часопис*. 2017. № 1 (9). С. 150–155.
3. Однолько І. В. Сучасна латентність злочинності в Україні: Реалії та перспективи. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2015. № 4. С. 260–266.
4. Гумін О. М., Зубач І. М. Поняття латентної злочинності та напрями її профілактики. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. 2015. № 824. С. 424–429.
5. Кізіменко Є. В. Латентність незаконного поводження зі зброєю, бойовими припасами або вибуховими речовинами. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2019. Вип. 1. Т. 2. С. 152–156.
6. Про державну статистику : Закон України від 17.09.1992 р. № 2614-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2614-12#Text> (дата звернення: 04.10.2020).
7. Оболенцев В. Ф. Актуальні проблеми латентної злочинності : дис. ... канд. юрид. наук. Харків, 2001. 185 с.
8. Порядок взаємодії між органами та підрозділами Національної поліції, закладами

охорони здоров'я та органами прокуратури України при встановленні факту смерті людини : затверджено наказом МВС України, Міністерства охорони здоров'я України та Генеральної прокуратури України від 29.09.2017 р. № 807/1193/279. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1299-17#Text> (дата звернення: 04.10.2020).

9. Інструкція про порядок обліку фактів звернення та доставлення до закладів охорони здоров'я осіб у зв'язку із заподіянням їм тілесних ушкоджень кримінального характеру та інформування про такі випадки органів і підрозділів поліції : затверджено наказом МВС та Міністерства охорони здоров'я України від 06.07.2016 р. № 612/679. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1051-16#Text> (дата звернення: 04.10.2020).

10. Інструкція про порядок виготовлення, придбання, зберігання, обліку, перевезення та використання вогнепальної, пневматичної, холодної і охолощеної зброї, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металними снарядами несмертельної дії, та патронів до них, а також боєприпасів до зброї, основних частин зброї та вибухових матеріалів : затверджено наказом МВС України від 21.08.98 р. № 622. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0637-98#Text> (дата звернення: 04.10.2020)

11. Поклад В. І. Методологія та методика вивчення латентної злочинності : навч. посіб. / МВС України, Луган. держ. ун-т внутр. справ. Луганськ : РВВ ЛДУВС, 2007. 48 с.

References

1. Obolentsev, V.F. (2005). Latentna zlochynnist: problemy teorii ta praktyky poperedzhennia. Kharkiv: Vapniarchuk N.M. [in Ukrainian].

2. Sasko, O.I. (2017). Shchodo poniattia latentnoi zlochynnosti ta prychny yii vynykennia. *Istoryko-pravovyi chasopys*, 1 (9), 150–155 [in Ukrainian].

3. Odolko, I.V. (2015) Suchasna latentnist zlochynnosti v Ukraini: Realii ta perspektyvy. *Naukovyi visnyk Dnipropetrovskoho derzhavnogo universytetu vnutrishnikh spra.*, 4, 260–266 [in Ukrainian].

4. Humin, O.M., Zubach, I.M. (2015). Poniattia latentnoi zlochynnosti ta napriamy yii profilaktyky. *Visnyk Natsionalnoho Universytetu «Lvivska politehnika»*, 824, 424–429 [in Ukrainian].

5. Kizimenko, Ye.V. (2019). Latentnist nezakonnoho povodzhennia zi zbroieiu, boŷovymy pryasamy abo vybukhovymy rehovynamy. *Naukovyŷ visnyk publichnoho ta pryvatnoho prava, issue 1, vol. 2*, 152–156 [in Ukrainian].

6. Pro derzhavnu statystyku: Zakon Ukrainy vid 17.09.1992 r. № 2614-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2614-12#Text>.

7. Obolentsev, V.F. (2001). Aktualni problemy latentnoi zlochynnosti. *Candidate's thesis*. Kharkiv [in Ukrainian].

8. Poriadok vzaiemodii mizh orhanamy ta pidrozdilamy Natsionalnoi politsii, zakladamy okhorony zdorov'ia ta orhanamy prokuratury Ukrainy pry vstanovlenni faktu smerti liudyny: zatverdzheno nakazom MVS Ukrainy, Ministerstva okhorony zdorov'ia Ukrainy ta Heneralnoi prokuratury Ukrainy vid 29.09.2017 r. № 807/1193/279. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1299-17#Text>.

9. Instruksiiia pro poriadok obliku faktiv zvernennia ta dostavlennia do zakladiv okhorony zdorov'ia osib u zv'iazku iz zapodianniam yim tilesnykh ushkozhen kryminalnoho kharakteru ta informuvannia pro taki vypadky orhaniv i pidrozdiliv politsii: zatverdzheno nakazom MVS ta Ministerstva okhorony zdorov'ia Ukrainy vid 06.07.2016 r. № 612/679. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1051-16#Text>

10. Instruksiiia pro poriadok vyhotovlennia, prydbannia, zberihannia, obliku, perevezennia ta vykorystannia vohnepalnoi, pnevmatychnoi, kholodnoi i okholoshchenoi zbroi, prystroiv vitchyznianoho vyrobnytstva dlia vidstrilu patroniv, sporiadzhenykh humovymy chy analohichnymy za svoimy vlastyviostiamy metalnymy snariadamy nesmertelnoi dii, ta patroniv do nykh, a takozh boieprypasiv do zbroi, osnovnykh chastyn zbroi ta vybukhovykh materialiv:

zatverdzheno nakazom MVS Ukrainy vid 21.08.1998 r. № 622. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0637-98#Text>.

11. Poklad, V.I. (2007). Metodolohiia ta metodyka vyvchennia latentnoi zlochynnosti. Luhansk: RVV LDUVS [in Ukrainian].

Войцеховский Б. А., аспирант кафедры криминологии и уголовно-исполнительного права, Национальный юридический университет имени Ярослава Мудрого, Украина, г. Харьков.

e-mail: denny19.97@ukr.net ORCID 0000-0002-6872-5679

Латентность преступлений против жизни и здоровья человека, совершаемых с применением огнестрельного оружия

В статье рассмотрены латентность преступлений против жизни и здоровья человека с применением огнестрельного оружия, определен уровень латентности преступлений и предложены методы предупреждения латентизации этих преступлений.

Ключевые слова: латентная преступность; огнестрельное оружие; насильственные преступления; преступления против жизни и здоровья.

Voitsekhovskiy B. O., Postgraduate Student of the Department of Criminology and Criminal Executive Law, Yaroslav Mudryi National Law University, Ukraine, Kharkiv.

e-mail: denny19.97@ukr.net ; ORCID 0000-0002-6872-5679

The latency of crimes against people's life and well-being, that were comitted using firearms

The purpose of this paper is to examine the latentisation of crimes, committed against life and well-being in Ukraine with use of firearms. The task is to assess distribution, specify classification group, find out the causes and prevention measures for such offences.

Latent felony offences could be reviewed from criminological, procedural and forensics aspects. Criminological aspect of latent crime perception, as we see it, is the most expedient in terms of general crime research. In criminological aspect latent felonies are determined by a fact of their disregarded nature in crime statistics.

Factors of latentisation of crimes with use of fireams are specific for latent felonoes in general, such as: perpetrator's actions in attempt of hiding the offence and it's aftermath; unresponsive reaction of LEO's concerning information about offense. There are also specific conditions related to specific interest of government and LE agencies in protection of lives and well-being of people and informing done in a specific order by hospitals about people with injuries of criminal character, including gunshot wounds.

What also counted is negative societal perception on live threatening offences, which leads to it's cooperation with LE agencies to investigate those felonies. The registration order of firearms, which is done by LE agencies, is also a factor of ceasing of the latent felonies with use of firearms.

Analyzing specifics of felonies against life and well-being with use of firearms on territories of Joint Forces Operation in Donetsk, Lugansk and Crimea, that temporarily out of Ukrainian control.

Counting classification of latent crimes, depending on level of their latency, crimes against life and well-being with use of firearms could be put in the group of leat latent crimes.

Keywords: latent crime; firearms; violent crimes; crimes against life and well-being.

Надійшла до редколегії 21.10.2020 р.